

Prof. Mariusz Dąbrowski
mariusz.dabrowski@asp.waw.pl
tel. 664 128 180

Konstancin-Jeziorna, 29 wrzesień 2018r.

**Recenzja dorobku artystycznego, dydaktycznego i pracy doktorskiej Pana
mgr Filipa Gabriela Pudło sporządzona
w związku z przewodem doktorskim wszczętym przez Radę Wydziału
Operatorskiego i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły
Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi.**

Pan mgr Filip Gabriel Pudło jest artystą odważnym, łączącym różnorodne formy wypowiedzi wizualnej z najnowszymi zdobyczami techniki. Wystarczy przyjrzyć się liście wystaw i Festiwali Nowych Mediów, w których brał udział. Jest ich już prawie 60, między innymi: festiwal sztuki mediów EMAF, Osnabrueck w Niemczech, festiwal sztuki elektronicznej FILE Sao Paulo w Brazylii, festiwal sztuki mediów WRO, Labour in a single shot, Muzeum Sztuki w Łodzi, ShowOFF Miesiąc Fotografii w Krakowie, University of Virginia w USA i Kyoto Seika University w Japonii, międzynarodowe festiwale sztuki wideo: Videoholica w Bułgarii, Miden w Grecji, Fonlad w Portugalii, Espacio de las Artes w Hiszpanii, AIVA w Szwecji, Now&After w Museum of Modern Art w Moskwie.

Doktorant jest laureatem wielu konkursów i stypendiów, między innymi: 2015 r. nagroda Marszałka Województwa Łódzkiego za najlepszą pracę magisterską związaną z województwem; 2014 r. juror na Now&After International Video Art Festival, Moskwa; 2013 r. pierwsza/druga nagroda, Now&After International Video Art Festival, Moskwa Museum of Modern Art, Rosja; 2012 r. "Kultura polska na świecie" Instytut Adama Mickiewicza; Videoholica, Varna, Bulgaria, Special Selection; Visiting Artist, University of Virginia, USA; ("Videopunkt" kurator pokazu, "Wojciech Bruszewski Art&Science" prezentacja dla klasy Nowych Mediów); 2010 r. ShowOFF program, Miesiąc Fotografii w Krakowie, Polska. Są to imponujące osiągnięcia a biorąc pod uwagę zaangażowanie i entuzjazm doktoranta to dobrze wróży na przyszłość.

Pan Filip to artysta poszukujący, stawiający przed sobą zadania łączenia różnych dyscyplin artystycznych w jednej nowatorskiej formie umieszczonej na granicy świata rzeczywistego z wirtualnym. Jego droga do samodzielności

artystycznej rozpoczęła się w 2007 roku studiami w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej, gdzie szczęśliwie już w roku 2014 uzyskał tytuł magistra broniąc pracy teoretycznej: "Sztuka generatywna w twórczości Wojciecha Bruszewskiego" napisanej pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Ryszarda W. Kluszczyńskiego. Praca praktyczna "Nowe heurystyki" wykonana została pod bacznym, analitycznym okiem dr hab. Krzysztofa Cichosza.

Pan Filip Gabriel Pudło jest nie tylko zaangażowanym pedagogiem, wykładowcą i aktywnym twórczo artystą, ale i osobą kreującą rzeczywistość wokół siebie. Nie sposób przecenić ogromu przedsięwzięć organizacyjnych i udział w międzynarodowych jury, oraz kuratorskich i kulturotwórczych, których jest sprawcą. Wystarczy wymienić zaangażowanie, dbałość i rozpowszechnianie twórczości Wojciecha Bruszewskiego podczas wizyty na University of Virginia w USA.

Dla większości odbiorców sztuka współczesna jest zjawiskiem problematycznym. Trudność w jej odbiorze, określenie jej roli, znaczeń i wartości utrudnia przewartościowanie doktryn estetycznych. Jednakże sztuka współczesna jest faktem a Filip Gabriel Pudło jest artystą, który podejmuje ryzyko przesuwając w swojej twórczości granicę obszaru wypowiedzi twórczej, wyznaczając dla niej nowe, interesujące horyzonty.

W sprawny i inteligentny sposób wypowiada się w różnorodnych zaawansowanych technologicznie przedsięwzięciach artystycznych. Podejmuje ryzyko zacierania granic pomiędzy dziedzinami sztuk pięknych i filmowych. Wprowadza w obszar swojej twórczości idee Marshalla McLuhana, które obecnie wydają się być bardziej aktualne niż wtedy, kiedy po raz pierwszy ujrzały światło dzienne wywołując zdumienie całego świata.

„Obrazy czasu rzeczywistego” to temat pracy doktorskiej mgr Filipa Gabriela Pudło, jest to analityczny proces postrzegania i rozumienia rzeczywistości przez pryzmat najnowocześniejszej technologii. Doktorant sam wyjaśnia pisząc: „Obrazy czasu rzeczywistego” – będące przedmiotem mojej dysertacji doktorskiej – to programowane i generatywne instalacje, które w czasie rzeczywistym transkodują sieciowe treści na formy wizualne. Obszar moich badań dotyczy estetyki japońskiej i związanych z tym kręgiem kulturowym treści, takich jak naturalne kataklizmy (np. trzęsienia ziemi), ekonomia, polityka, zagadnienia społeczne. Instalacje na bieżąco pozyskują informacje z sieci Internet i generują struktury wizualne będące zawsze aktualnymi obrazami świata. Formy wizualne z jednej strony agregują dane złożonych systemów informacyjnych, z drugiej strony przedstawiają możliwości budowania obrazów z zachowaniem języka wizualnego odległych kultur oraz uniwersalnych symboli. Dzieło sztuki traktowane jest jako szablon, struktura czy algorytm możliwy do wypełnienia treścią w czasie rzeczywistym. Cechy zaproponowanych przeze mnie form wizualnych odzwierciedlają cechy współczesnych technologii, takich jak: sieciowość, rozproszenie, globalność, uniwersalność, szybkość, przezroczystość, natychmiastowość.

a rozwijane instalacje odnoszą się do klasycznych cech estetyki japońskiej, takich jak: związek człowieka z naturą, nietrwałość, ulotność, asymetria, fragmentaryczność, prostota, przepych, nadmiar, barwa.

Kilka lat wcześniej, kiedy Pan Filip Gabriel Pudło rozpoczynał swoją drogę artystyczną, w Springel Museum w Hanowerze miałem okazję zetknąć się z twórczością James'a Turrell'a oglądając jego Permanent Installation. Turrell „używając jako tworzywa światła wypełniającego przestrzeń, zajmuje się sprawami ludzkiej percepcji”. Podobnie, jak Pan Pudło tworzy sytuacje, w których światło będące kolorem i przestrzeń mogą być odbierane swobodnie i bez jakichkolwiek przeszkód. Światło (przeźroczliwość) nie jest używane do oświetlenia obiektu, do wydobycia czegokolwiek. Jest to światło totalne, lub jak zapewne zechciałby to nazwać Pudło, światło GLOBALNE.

Można zaryzykować określenie wypowiedziane przez McLuhan'a, że Pan Pudło nie jest jako artysta zainteresowany wyrażaniem uczuć i myśli poprzez swój sposób postrzegania, ale poprzez sposób postrzegania odbiorcy. Praca „Obrazy czasu rzeczywistego” zmusza do refleksji. W większym niż zwykle stopniu koncentruje się na subiektywnym odbiorze widza. Pudło stawia nas w sytuacji, w której nieuniknione jest zastanowienie się nad naszą percepcją. Jest to czymś więcej niż refleksją w potocznym tego słowa znaczeniu. Odnoszę wrażenie, że może to być rodzaj immersji angażującej nasze wszystkie zmysły, przekraczającej moment, w którym w odbiorze pojawia się tylko logika. Bezpośrednie czyste postrzeganie odbywa się często intuicyjnie i nazywane bywa logiką wyższą, logiką paradoksu i jako takie jest doświadczeniem uczuciowym i duchowym. Praca Pudła uosabia to co być może najważniejsze w sztukach wizualnych.

„Obrazy czasu rzeczywistego” są próbą uchwycenia i wyrażenia tego, co nie daje się wypowiedzieć, co ukryte jest w umyśle artysty, w naszym umyśle czy być może rzeczywistości wirtualnej. „Obrazy czasu rzeczywistego” to uchwycenie życia poprzez intensywne badanie realności i wirtualności, i odkrywanie ich różnorodnych aspektów. Pudło bada także samo medium, jego społeczny, czasowy, wizualny i dźwiękowy wymiar by metaforycznie na granicy świata wirtualnego i realnego oddać właściwości percepcji i poznania dokonującego się za pośrednictwem najnowszych technologii zapisu i rejestracji obrazu.

Pudło umożliwia nam partycypację w **doświadczeniu cyfrowego dzieła sztuki**, oferuje możliwość swobodnego wyboru, systemu połączeń, co sprzyja doświadczeniu immersji i zanurzenia się w świecie przez dzieło ewokowane. Filip Gabriel Pudło jest artystą, który (co osobiście bardzo cenię) podejmuje ryzyko. Przesuwa w swojej twórczości granice obrazu. Wyznacza dla niego nowe obszary.

W terminologii amerykańskiej używa się określenia inteligencja wizualna. Przekonany jestem, że Filip taką właśnie inteligencją jest naznaczony.

Po szczegółowym i wnikliwym zapoznaniu się z dokumentacją, prace Pana mgr Filipa Gabriela Pudło oceniam bardzo wysoko i przedkładam wniosek do Wysokiej Rady Wydziału Operatorskiego i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi o przyznanie Panu mgr Filipowi Gabrielowi Pudło stopnia doktora sztuki filmowej.

Mariusz Dąbrowski